

Жыць Евангеллем.

Першы Сінод Гродзенскай дыяцэзіі У цяжкі перыяд пасля 1991 года, калі на тэрыторыі нядаўна ўзніклай Гродзенскай дыяцэзіі не хапала прэзбітэраў, мужчынскія і жаночыя манаскія супольнасці ўзялі на сябе душпастырскую і катэхетычную працу, што ў значнай ступені паспрыяла адраджэнню Касцёла на нашых землях. Паслуга многіх кангрэгацый надалей узбагачае парафіяльныя супольнасці Гродзеншчыны. Згодна з харызмай сваіх заснавальнікаў яны працягваюць місію папярэднікаў.

Сінадальная камісія па справах кансэкраванага жыцця запрашае глыбей засяродзіцца над манаствам, узгадваючы сінтэз навучання Касцёла на тэму кансэкраванага жыцця, прыглядаючыся да розных яго форм. Камісія выражае радасць у сувязі з росквітам на Гродзеншчыне старажытнага стану прысвечаных Богу паннаў і развіцця стану кансэкраваных удоў. Прадстаўніцы гэтых супольнасцей з'яднаны асаблівай сувяззю з лакальным Касцёлам, якому аддана служба, аднак застаюцца ў свеце. Таксама члены Камісіі разважаюць над пытаннем, што манаскія асобы могуць прапанаваць Гродзенскаму Касцёлу сёння, указваюць на сучасныя выклікі адносна кансэкраванага жыцця, прапануючы новыя рашэнні ў справах, якія патрабуюць змен. Згодна з дазвалам Апостальскай Сталіцы, для духоўнай карысці Касцёла на Гродзеншчыне рэкамендавана заснаванне манастыроў сузіральнага характару. Трываючы ў самотнасці і маўчанні, слухаючы Божае слова, справуючы літургію, практыкуючы асабісты аскетызм, малітву, самакатаванне і братэрскую камунію, пакліканыя ў іх маглі б даваць мясцоваму Касцёлу асаблівае сведчанне любові да Пана і чалавека, а таксама выпрошваць ласкі, неабходныя для душпастырскай дзейнасці.

Дар кансэкраванага жыцця ва ўсёй разнастайнасці харызмаў і інстытутаў з'яўляецца вялікім добром і багаццем для Паўсюднага Касцёла. Паслуга манаскіх асоб прысутная на розных прасторах. Падчас Дыяцэзіяльнага сіноду вернікі асаблівым чынам заклікаюцца да адданай малітвы, каб паглыбіць разуменне харызматычнай натуре манаскага жыцця, а не толькі яго апостальскага вымярэння.